

въ судахъ, бо се одно прибѣжище Русина передъ покараньемъ высылою на Мазуры (хочь п. Петро Лѣниньскій таки дѣстався до Дембицы!), — але чи судові урядники Русины могутъ користати иныѣ зъ того права, якого для нихъ домагається „Край“, щоби писали рускі реферати рускимъ письмомъ, якимъ писана вся руска литература и якого учать въ школахъ? Нѣ, не можуть, — таکъ само якъ всякий другій урядникъ. „Dziennik Pol.“ каже: „Намъ не случилося бачити рускими грамотами намѣстництва и выдѣлу краевого, ко-тра не будабы написана рускимъ письмомъ.“ — Мы готовы служити доказами! За часоѣ п. маршалка Русина Зыблевича мы ще не бачили грамоты зъ Выдѣлу краевого писаной рускимъ письмомъ! А руского письма уживають гдеяки наші автономичній и правитель-ственій власти толькъ тогды, коли взыгають рускій народъ до грошевихъ складокъ або до выявлювання якого патріотичнаго чувства. Мы знаемъ и такій уряды, где написаній урядни-ками Русинами реферати рускимъ письмомъ — предѣдатель даютъ переписувати латинскими абецадломъ... О тѣмъ всѣмъ мусить же и польскій газеты знати, — по щожъ облудно удавати несвѣдомость!..

„Поляки — какже наконецъ „Czas“ — нечимъ не вязали (kgępowali) и не будуть вязати народного розвою Русиновъ. Они Русинамъ спріяють...“ — Справдѣ оригиналне „спріяние“! Такого самаго „спріяния“ дѣзна-ють Поляки въ Познаньщинѣ бѣть Нѣмцѣвъ! Тай що треба розумѣти подъ „народнымъ розвоемъ“ Русиновъ, комуому Поляки спріяють! Мы вже бачимо, якъ они спріяють розвоеви супольно-политичному, якъ спріяють розвоеви школьному и церковному, о економичномъ бе-сѣды нема, — о якомъ же се „розвою на-родніомъ“ бесѣда? „Czas“ натыкае щось про „театръ рускій“. Ага, вже розумѣмо. Се-тымъ спріяють нашему розвоеви народному, що минувшого року соймъ театрови рускому не хотѣвъ підвищити субвенціи о одну ты-сячу, — коли тымъ часомъ столько тысячокъ ухваливъ для польской оперы, котори не було и нема! Се мабуть и тымъ спріяють розвоеви народному, що минувшого року выдѣль краевый отмовигъ дробної запомоги на першій рус-кій Словарь! А за его примѣромъ пошла и краковска академія наукъ, на котру столько тысячокъ складає податками и рускій народъ! Отсю то має бути тымъ „спріяньемъ народ-ному розвоеви“? Вже розумѣмо.

Мы уважали не безкористными представи-ти нашимъ читателямъ полемику „Czas-u“ и „Dziennik-a Pol.“ (органу верховодичної партії краковской и органу польскихъ псевдо-демократовъ) съ отзывомъ „Край-u“, щоби дати спбзнати, які думки и погляди панують тепер въ галицко-польской прасѣ на отноше-ніе Поляковъ до Русиновъ, — въ пору, коли зъ гдеякихъ сторонъ проговорюють щось о якій „згодѣ“... Мы бачимо, що двѣ пред-ставительки галицко-польскихъ партій выска-зуются противъ справедливого поладженя от-ношень польско-русскихъ и стоять за тымъ, щоби було, якъ бувало.

Кто на тѣмъ стратить, чи Русины, чи Поляки и якъ Русинамъ въ нынѣшній важной добѣ политичній занти становище, — о тѣмъ скажемо слѣдуючимъ разомъ.

Справозданія зъ выборовъ до сойму.

Выборъ въ Богородчанахъ. Небавомъ вже має бутися новий выборъ посла до сойму зъ сельского округа Богородчаны-Солотвина на мѣ-ще старости п. Лукасевича. Противъ першого выбору внесли рускій выборцѣ протестъ, — который однакъ ныйт по примусовѣй резигнаціи п. Лукасевича, являєса безпредметовѣмъ. Щоби новий выборъ посла выпавъ въ користь Русиновъ, потрѣбно, щоби всѣ рускій патріоти и выборцѣ выступили съ найбѣльшою енергією и не-устрашимостю, и щоби наученій сумнімъ досвѣ-домъ, старалися поправити свои блуды и попов-нити недостатки. Длятого здаєса намъ конечно потрѣбнымъ представити исторію першого непо-щаствшогося выбору після матеріаловъ, які у насъ підъ рукою.

„Упадокъ нашъ, — пишуть намъ зъ Богородчанскаго, — есть наслѣдкомъ индивидуальній оспалости и нерадѣнія, и нѣкій правній средства не поможуть, если самій не доловимо руку на-шихъ для поправы нашего быту и характеру. Если хочемо положеніе наше змѣнити на лучше, то починаймо найперше бѣть себѣ, и доти не буде намъ лучше, доки самій не поправимося въ на-

шихъ отремленяхъ и обычаяхъ. Такій гадки на-сунулися намъ по збувишися выборахъ на послѣ до сойму лѣбовскаго въ Богородчанахъ дна 29 мая 1883. Съ болемъ серца голосимо: „мы упа-ли“, — и не диво, бо мы зле, непевно стояли. Годъ намъ и тужити за побѣдою въ тѣмъ до не-давна ще прославленомъ чисто-рускомъ повѣтѣ, за побѣдою въ часѣ послѣднаго выбору, коли не вѣ-мали силу и охоту боротися! Не было волѣ, не было охоты, не было смѣлости, не было патріотизму до борбы народної, интелигент-ної, до борбы честної за права Руси! Наша не-радівостъ, оспалость и самолюбство, матеріальна оглядность, бракъ почутя чести народної — вѣ-домѣ далеко и широко. Народъ убогій, непросвѣ-ченый, гдеуда здеморализованы, являєса намъ тою дитиною, що безъ проводу и щиро отцѣв-ской опѣки, блукає по бездорожахъ и мановцахъ, и дуже часто запропащує найдорожшу батьків-щину. Мы зовомъ не можемо во зло вмѣнити рускому народови при нынѣшніхъ отношеніяхъ, що не має ще свѣдомости своихъ правъ народ-ныхъ и почутя своєї силы, — бо чи всюда на-родъ має бѣть рускої интелигенції добрий про-вѣдъ? При вскихъ выборахъ неудачахъ мы головко нарѣкаемо на народъ, але близше не при-дивляемося, кто бѣльше виноватий: Чи темный народъ, чи просвѣченій на академії неодинъ проводиръ парода!

Мѣжъ тымъ комитетъ рускій підъ прово-домъ Всч. о. М. Галиковскаго, настоягеля декана, отбувавъ свои засѣданія, и розвивавъ свою дѣяльність въ повѣтѣ, — а коли вже правыборы були майже на укінченю, предѣдатель комитету запросивъ на 21 мая 1883 на засѣданье всѣхъ комитетовъ и выборцѣвъ до Богородчанъ. Около 200 людей явилося на зборахъ въ салѣ ради повѣтової. Зъ стороны правительства явився самъ п. Александеръ Лукасевичъ, ц. к. староста. О. Галиковскій, открываючи засѣданье, обяснивъ въ короткѣй, але ядернѣй бесѣдѣ патріотичнай цѣлѣ зборана, ідносячи горячими словами важностъ выбору посла на соймъ. — „Длятого п. выборцѣ, не тратьмо надѣй, не слухаймо нѣякихъ підшептовъ и намовъ, але по волѣ и серцю на шѣмъ выберѣть кандидата Русина, щоби нашу руску справу боронивъ и широ попиравъ!“ По той вступній промовѣ упросивъ себѣ голосъ п. Графъ и по руски оказалъ все, що зновъ, именно що онъ и вѣ Поляки въ Богородчанахъ (бодай на часѣ выборовъ) хотять згоды, а згода тая тогды наступить, якъ Русини выберуть п. старосту! По той тенденційно безмысльной промовѣ п. Графа промовивъ о. А. Заклинській и звѣвъ що онъ и вѣ Поляки въ Богородчанахъ (бодай на часѣ выборовъ) хотять згоды, а згода тая тогды наступить, якъ Русини выберуть п. старосту! По той тенденційно безмысльной промовѣ п. Графа промовивъ о. А. Заклинській и звѣвъ що онъ и вѣ Поляки въ Богородчанахъ (бодай на часѣ выборовъ) хотять згоды, а згода тая тогды наступить, якъ Русини выберуть п. старосту! По той тенденційно безмысльной промовѣ п. Графа промовивъ о. А. Заклинській и звѣвъ що онъ и вѣ Поляки въ Богородчанахъ (бодай на часѣ выборовъ) хотять згоды, а згода тая тогды наступить, якъ Русини выберуть п. старосту! По той тенденційно безмысльной промовѣ п. Графа промовивъ о. А. Заклинській и звѣвъ що онъ и вѣ Поляки въ Богородчанахъ (бодай на часѣ выборовъ) хотять згоды, а згода тая тогды наступить, якъ Русини выберуть п. старосту! По той тенденційно безмысльной промовѣ п. Графа промовивъ о. А. Заклинській и звѣвъ що онъ и вѣ Поляки въ Богородчанахъ (бодай на часѣ выборовъ) хотять згоды, а згода тая тогды наступить, якъ Русини выберуть п. старосту! По той тенденційно безмысльной промовѣ п. Графа промовивъ о. А. Заклинській и звѣвъ що онъ и вѣ Поляки въ Богородчанахъ (бодай на часѣ выборовъ) хотять згоды, а згода тая тогды наступить, якъ Русини выберуть п. старосту! По той тенденційно безмысльной промовѣ п. Графа промовивъ о. А. Заклинській и звѣвъ що онъ и вѣ Поляки въ Богородчанахъ (бодай на часѣ выборовъ) хотять згоды, а згода тая тогды наступить, якъ Русини выберуть п. старосту! По той тенденційно безмысльной промовѣ п. Графа промовивъ о. А. Заклинській и звѣвъ що онъ и вѣ Поляки въ Богородчанахъ (бодай на часѣ выборовъ) хотять згоды, а згода тая тогды наступить, якъ Русини выберуть п. старосту!

Коли правыборы були покончены, а резуль-татъ въ гдекотыхъ громадахъ (именно въ Солотвінському) бувъ дуже непевний, рѣшилося колькохъ честныхъ селянъ-патріотовъ, — зъ Богородчанъ Старыхъ: ч. газда I. Олексій 64-лѣт-наго старика (отецъ двохъ рускіхъ священиківъ), Никола Решетыло (отецъ сына въ бурсѣ Станиславовской), В. Момотъ, Т. Куцанюкъ, Т. Дутка зъ Лаховець и Василь Яреминъ, — удалися въ повѣтъ Солотвінській, щоби остаточно порозумѣти съ непевними и легкодушними выборцями и зъєднати ихъ голосы для руского кандидата. Но заразъ заденунціювавъ о той зовомъ легаль-ної екскурзії одинъ заушникъ п. Лукасевича, а старосто сейчасъ вислали п. Ягошевскому съ цѣлью отдѣломъ жандармерії зъ Богородчанъ и Солотвінинъ въ погонь. При помочи жидовъ уда-лося гдеякихъ половити, покувати, и отставити найперше до тюрми въ Солотвінѣ, а зъ оттамъ на другій день для бѣльшого постраху и розголошена по селянъ приставили ихъ підъ конвоемъ жандармерії до Богородчанъ до индагації передъ п. старосту. Не откryvши нѣчого противозакон-наго, було можна выпустити ихъ на волю, — но где тамъ! sic volo, sic jubeo, ведѣть ихъ, жандармы, назадъ до Солотвінинъ! — Ц. к. старосто такою терористичною штучкою не мало вилынуло на умы рускіхъ выборцѣвъ, котрій зъ перестражу потому далися лекше въ правон дороги звести польскимъ и жидовскимъ агитаторамъ. А треба знати, що агитаторы мали въ рукахъ до 1000 зл. на підкупства!

Чести достойный выборецъ ч. газда Вац-Легонякъ зъ Гвозда (півѣта надбронівскаго), котрій підкуплены, зложивъ пяту передъ комісію и отдавъ голосъ на руского кандидата. Священикъ выборцій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Міністерство просвѣти) задумавъ съ по-чаткомъ року школиного 1883/4 завести изъ австрійскихъ академіяхъ технічныхъ вуказіїмъ електро-технічній. Въ той цѣлі вислали міністерство дра Вальтенгрофена, професора політтехнічній Праздъ до Нѣмеччини и преоручило ему, що були перестудіювавъ существою въ вишніхъ заведеніяхъ науковихъ катедръ и отдалъ електротехнічній. — Проф. Вальтенгрофенъ повернувъ

эт подорожи и зложивъ обширне справоздание, предкладывающа заразомъ свои внесены що до заведенія электро-техничныхъ катедръ въ Австрії. Дѣль Вальтенгофенъ уважає для дуже важныхъ причинъ заведеніе выкладовъ зъ того предмету конечнымъ, а министерство прославѣти приняло всѣмъ предложенія и рѣшило завести первую катедру электро-техничну на политехніцѣ въ Вѣдни, вже въ слѣдуючомъ роцѣ школьномъ, постаравшия о востановленіе отпогодной цифры въ буджетѣ на рокъ 1884. — На прючихъ академіяхъ техничныхъ не будуть поки що систематизованій особій катедры, бо сего отоить на перешкодѣ положеніе финансової державы, але за то катедры физики, которыхъ часть интегральну становитъ наука о електро-техничѣ, будуть отгновѣно розширені. Правительство звернуло увагу на то, що такъ для катедры вѣденської, що має небають открытия, якъ и для прючихъ науковихъ заведеній придбати отпогодной средства науковій и заменено проф. Вальтенгофена своимъ репрезентантамъ на выставѣ електричнї въ Вѣдни, даючи ему заразомъ повномочіе закупити потрбній для цѣлї науковихъ апаратовъ, моделей и пр.

(Въ справѣ кандидатовъ нотаріальнихъ) видало министерство справедливости розпорядженіе, въ котрому звертає увагу на невластивості, якія лучаються при конкоматації прошень посады нотаріальнї. Министерство пригадує давнѣйше розпорядженіе зъ 26 сїчня 1876, побля которого квалификація для кандидатовъ нотаріату, отаряючихся о посады, мають выдавати комната нотаріальна, а лише въ случаїахъ дуже наглыхъ, где не можна засягнути гадки комната нотаріальнї, може предсѣдатель комната самъ выдать квалификацію, має однакоже зафідомити о тѣмъ комната нотаріальнї. Квалификація має бути вписано до проколу съ додаткомъ поясняючимъ, на якій підставѣ єї здѣлано.

(Австрійско-угорска конференція цѣлова) має зобрать въ половинѣ вересня с. р. въ Пештѣ. Предметомъ обрадь мають бути інструкції для делегатовъ австрійского и угорского правительства, котрій въ половинѣ жовтня мають въ Парижі прїнятія участія въ пересправахъ надъ посольмъ французско-австрійскимъ трактатомъ торговельнимъ и надъ конвенцію о посвідченні заразы на рогату худобу. Конференція пештенська має такоже застапитися надъ справою уладженія австрійскихъ торговельно-політичныхъ отношеній до Туреччини.

(Для уложенія спільному буджету) отбудутся конференції спільніхъ министрівъ доперва въ поховинѣ вересня.

(Переговоры въ справѣ концесії) на будову жалѣзницї Чача-Зварданъ, котра має получить галицку жалѣзницю трансверзальну съ сїєтою угорскихъ жалѣзныхъ дорогъ, зачнутся після урядовихъ донесень днія 29 л. серпня. Дотичній предложеніе правительства мають вже на обѣній сессії бути предложеній до парламентарного трактованія.

(Заповѣдана бѣть давна конференція министрівъ) отбулася въ Вѣдни днія 22 л. серпня. Конференція проводивъ цѣсарь, а участвовали въ нїй министръ справѣ заграничныхъ гр. Кальюкі, министръ війни гр. Біландтъ, министръ спільнога скіфу гр. Каллій, президентъ угорской ради министрівъ Тиша, гр. Шапарі, дальше Бедековичъ и банъ хорватскій Пеачевичъ. Характеристичне се обстоятельство, що зъ министрівъ австрійскихъ не бувъ до пересправѣ нѣкто забѣзаный. Що було причиною виключенія бѣть нарадъ репрезентантовъ долитавскаго правительства — не знає, фактъ сей однакоже підносится въ прасѣ, показають таке ексцепованіе вже дуже давно не практиковалося. Конференція министрівъ мала продолжатися и на другій день с. е. 23 серпня. — Що ураджено на конференції министрівъ, доте перѣ що нѣкто не умѣє нїчого позитивного скажати. Се есть толькѡ певне, що предметомъ нарадъ були непорядки въ Загребѣ, а на се вказує межи інцидентами такоже и тое обстоятельство, що въ конференції бравъ участіе баѣ хорватскій Пеачевичъ и министръ хорватскій Бедековичъ, о всѣмъ прочимъ можна буде доперва вносити зъ мѣръ, якій предпрієме угорске правительство. Здається, що въ тѣмъ бѣтошенно заходить велика рѣбниця въ поглядахъ межи Тиссою а хорватскимъ правительствомъ, а тое обстоятельство утруднає именно значно хѣдъ конференції, котрой задачею въ першій линії ухилити непорозуміння. Въ виду того можна сподѣватися кризы правительства хорватскаго и тому то не належить зовсїмъ игнорувати поголосокъ о уступленію бана Пеачевича.

Послѣ заявленіи офіціозного органу Тисса "Neimat", на скликаній теперъ конференція министрівъ не мають трактувати спільній предложеніе для делегатій, але толькѡ певній якій вспольній справы въластиво справа непорядківъ загребскихъ належала до компетенції виключно угорскихъ властей, о котрой однакоже президентъ угорскихъ министрівъ уважає задля важности предмету бѣт поїднімъ, поїдомити своихъ австрійскихъ и спільніхъ товаришівъ. Якъ небудь слова угорской офіціозної газети дуже не ясній и не можна зъ нихъ донѣдатися, чому то уважає Тиса рѣчю конечною информувати о становищѣ угорского правительства въ справѣ загребской, спільніхъ та австрійскихъ колегій, то фактъ участія спільніхъ министрівъ, здається, на те вказує вильву, якій можуть мати репресійні мѣры угорского правительства противъ Хорватії на политику заграничну, именно же на становище Австрії въ оккупованихъ краяхъ. Въ сферахъ вѣденськихъ въажають именно Хорватію дуже Австрії и філадельфію обходженіемъ съ ними представлѧється тамъ

политичнимъ постулатомъ, коли противно Тиса есть репрезентантомъ того направленія, котре виходить въ спрепозиціи одиноче средство полагодженія справы хорватской.

(Слѣд гранічний межи Галичина и Угорщина) спроводовавъ въсланье на мѣсце мѣшаної комісії. Огль непамятныхъ часівъ уважалося озеро въ Татрахъ підъ назвою "Морске око" приналежнимъ до Галичини. Мимо того зъуміли Угри его заанектовали для себе и на всѣхъ своихъ картахъ школьныхъ представили дотичну область, якія приналежності Угорщини. Пытанье се, котрого до теперъ нѣкто не підносивъ, такъ якъ претенсіи Угорщини нѣкому не були звѣстній, набрало практичного значенія. Князь Гогенлохъ купивъ недавно маєткость и позалкъ хоче знати, до котрої державы она належить, піднімъ пытанье приналежности спірной области. Мадири не мають на доказъ своихъ правъ жадныхъ документовъ и основовуть свою претенсію на школьныхъ картахъ, коли противно, делегаты галицкого намѣстництва и въдѣлу краевого поспілкуютъ на столѣтнє предданье. Въ комісії мѣшаної, що зачала свою пересправу днія 16 л. серпня прїяла участіе зъ стороны галицкого відбулу краевого совѣтника Мокнацкій. Результатъ пересправъ поки що незвѣстній.

(Агитација противъ новелъ школьної) ведеся въ Висьшої Австрії на велику скалу. Недавно оголосивъ въходачій въ Линцу "Volksblatt" Формуляръ поданіи и протоколівъ засѣданія радъ громадськихъ для тихъ громадъ, що задумують внесити пегиції за 6 лѣтною науковою школьною, за школами недѣльными и південною науковою. Клерикальні послы до рады державної и до сїому краевого оголосили ровночасно бѣзову до выбору, въ котрой заохочують ихъ до якъ найчиленнійшого вношеннія пегиції за заведеніемъ 6-лѣтної науки. Зъ той причини панує межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ обома народами. Процесь сей має немале значеніе політичне. Отъ давна вже ведеся межи Норвегію а Швецію завзата борба; вольній, до республиканізму склонній Норвеги не можуть погодитися съ монархичними установами Швеції и зъ бѣт безъустанна вражда мѣжъ об

впливѣ отповѣсти, мае честь запросити В.П. Публику до предплаты абонаментомъ. Цѣна абонаменту на крѣсло въ первыхъ рядахъ на 12 представлена 8 з.р. а. в. Билетъ фамилійный на 4 особы 3 з.р.; на 3 особы 2 з.р. 50 кр. Билеты фамилійны продаются лишь до годины 6-ой. Билеты абонаментовъ дѣстati можна почавши отъ дня 20 л. серпня въ книгарнѣ В.П. Леопольда Гилечка (Давидъ Ф. Чиллик). Съ глубокимъ поважаньемъ, Дирекція театру: И. Биверовичъ и И. Гравенецкій.

— Що се не передъ добромъ явлеаются подъ инициалами пору дній дива на Руси. Дѣтъ Генрикъ Ясницкій стає въ оборонѣ русчины... Слѣдѣць почињаютъ провиджувати и знаходити на Руси таки не Польшу, а спрavedшну живу и упрашивену до житя Русь!.. Се бо и мѣцѣ встають изъ гроба. Гдѣсь выкощують якій старый Галичъ... Збрѹчи бѣда намъ передъ колькомъ роками уточнишо-госа въ ім'я Хорса Даждьбога... ба, властиво не намъ, бо того бога забрали Лахи до Кракова.. А теперъ знайшовъ, — якъ пишуть польскіи газеты, — краковскіи археологи Киркоръ навѣтъ и Чорнобога въ якій печерѣ где-то въ Зелуполѣ. Отъ Чорного бога, або Чорта походять, якъ забѣтно, хоробры, неурожай, вѣйна... Не знати, чи его заберуть такожъ до Кракова, якъ забрали Золотого Дѣда або Бѣлбога, чи може лишать его Ру-сина...

— Гонители Фараона въ осоਬѣ священника П. дочекались жиды и въ Галичинѣ. Эзъ подъ Выбра-новки пишуть до "Dziennika pol.", чо тамъ ѿ булася минувшою середы велика баталія противъ жидовъ, зампровизовано однимъ священникомъ, которога жиды ошахували. Аки Филистины пе-редъ Самсономъ, уѣкали хоробry сини Израїла передъ попомъ, который самодругъ съ однимъ офицеромъ явившимся непаче зѣ неба на заповѣданому полю, здобувавъ не Герусалимъ, а одну жи-длову хату въ Выбрановцѣ и выполосивъ богатыр-скихъ ез. защитниківъ окликомъ "Рѣжте жидовъ", подъ которымъ були и стѣни Ерихона упали, не то преславъ Макавеевъ Выбрановки... Доноситель "Dziennika" подає себѣ фактъ съ застереженiemъ, додаючи, чо побѣдоносныхъ гонителей Израїла жандармерія арештувала.

— В.П. Филипъ Залесій ц. к. намѣстникъ Галичины зложивъ днія 23-го серпня въ руки его Величества цѣсара присягу. Обѣтви его на урядъ тайного советника були присутствими гр. Каль-ники, министръ дѣлъ вѣйшихъ и генераль-адъютантъ Мондель. Обѣтви на урядъ намѣстни-чай посерединѣ предѣдатель кабинету гр. Таaffe. По сихъ церемоніяхъ принимавъ его мо-нархъ на приватнїй авдіенції.

— Отже не буде вѣйни. За те ручить намъ фактъ оповѣданій однимъ Українцемъ, чо тими дніями вертають зѣ Нѣмеччину на Україну. Подорожи свою въ Краковъ до Львова бѣдувавъ бѣдъ поне-вовъ съ колькомъ культуртрегерами. Культур-трегеры управлювали такій выски и крики и заховувались такт неприлично въ вагонѣ, що вывіли зъ терпію одного Лаха сидѣвшого въ сусѣднімъ куїсі. Ойтъ встававъ, зробивъ уважними Нѣмцѣвъ на те, чо они не самі въ вагонѣ, попросивъ ихъ членно поводитися приличнѣше. Нѣмцѣ не послухали. Слово по слою и прішло до завзятіи сварки, въ котрой Лахъ назавязъ культуртрегеромъ худобою, за чо получивъ прізвище, ко-тре намъ не личигти повторити. Обидженій скочивъ якъ ошареній и бубни помимо перегороды, передѣльюючи вагонъ, потурбувавъ тирадії въ Бисмарка, якъ бы не Українецъ, который старався его угономити, а Нѣмцѣвъ привести до познанія ихъ нечесноти и брутальства. Однакъ даремній була его мировій речи, даремній врозум-люванія, чо якъ Лахъ съ Нѣмцами не погодятся, то готова въ предстоячої вѣйнѣ Москва выграти и забрати часливий подъ Прусами Познані... Не помогло. Культуртрегери не признавались до ви-ни и сібрь не скончався єжъ до самого Львова. А Меркурій післапець небесный взлетѣвъ на небо и сказавъ до богій, чо якъ разъ бѣдъ скоріе держали Kriegsrath на Олімпѣ: чи бути чи не бути вѣйнѣ Прусь стъ Россіею? Не бути! Лахи съ Нѣм-циами посовілися и не станути имъ въ приго-дѣ вѣйни. И покиавъ Kriegsrath небесный го-ловами и Зевсъ олімпійскій завырокувавъ потрясаючи кучераву гриву: не бути вѣйнѣ!

— Зѣ Щирца пишуть намъ: Президентъ Преобразженія Господа и полученіе съ нимъ торжество уродинъ цѣсара нашого обѣдулось у насъ торже-ствено. Службу божу бѣслуживъ въ мѣской церкви о. кръмъ Тшоненскому, который по бл. п. о. Бублику обявивъ сю загально занедбану парохію, складающуюся зѣ мѣста Щирца и зѣ сель Острѣвъ, Піскі, Лапы, Сердиці и Загородки. Саме бого-служеніе зачалося о 10 годинѣ, о котрой дано 3 сальви зѣ мѣдѣровъ. Хоромъ занявся пробуваючи въ Ланахъ професоръ зѣ Львова п. Гр. Вречкона съ своимъ сынами и съ мѣсцевыми учите-лями пп. Савицкимъ, Городзевичемъ и Швайков-скимъ зѣ Щирца, Дмитрікомъ зѣ Ланівці, Корец-кимъ зѣ Пісківъ и мѣсцевими сіѣваками. Сіѣвъ на четырь голосы ѿ зѣ поть вишавъ надъ сходѣ-ваніе удачно. Мѣсцева интелигенція, а именно препрезентанты мѣсцевыхъ властей, явилася въ церквѣ въ комплѣтѣ подивляла нашъ хороший при добромъ хорѣ обрядъ.

— Гр. Шамборъ званый Генрикомъ V-ымъ, умеръ въ Фроодорѣ днія 24-го серпня о годинѣ 7 $\frac{1}{4}$ рано. Бувъ бѣдъ головою старши линіи Бурбоновъ, синь князя де Берри и князя Кароля Неаполітанскаго. Уродився въ Парижи днія 29 го вересня 1820 р. Дѣдъ его Кароль X-ый зреви-гнувшись зѣ престола Франція въ наслѣдокъ линіи революція 1830 р. на его користь и зѣ

бѣда походатио властиво претенсію его до фран-цузскога короны. По выгнанію Бурбоновъ зѣ Фран-ци выховувався бѣдъ на дворѣ дѣда свого въ Празѣ. Прійшовши до мужескихъ лѣтъ, становувъ на чолѣ легитимистичнїи партії въ Франції и перенятый духомъ ультрамонтанства и абсолютизму пінаваїдѣвъ республику а воспаривъ прави-тельство Наполеона III. По упадку того цѣсаря розвинула его партія велику дѣяльність, старо-бурбонцѣ и орлеанцѣ добились на виборахъ до парламента бѣдности, бѣдъ повернувъ зѣ Фран-ци и мавъ надію засѣсти на столѣ дѣда свого Кароля X-го. Однакъ понеже фузія монархичнїи стороництвъ ему не удалася, бѣдъ выїхавъ до Австроїи и осѣвъ въ Фроодорѣ. Підъ конецъ жити его настутило поєднаніе съ князями орле-анскими. Однакъ бѣдъ не лишивъ дѣтей и пре-тendentами до трону Франції лишаються по нѣмъ лишили князїи орлеанскїи. Говорять, чо Шамборъ перенѣсъ свои претенсіи до короны на найстар-шого сына графа Парижа.

— Страшна бура лютилась въ пятницю днія 17 л. серпня надъ Залівомъ. Пишуть намъ зѣ бѣдами: О 4-той годинѣ зѣ полуночи явилася чорні хмары и сильными громами вѣщували зближаючуся ка-тастрофи. Правдивий оркапъ, о якому хиба жи-тє Америки можуть мати поняття, розпочавъ свої шалений танець а въ сїдѣ за нимъ спу-стили хмары зѣ своїхъ чудоствъ міліарды ку-лькою градовъ. Бура тревала вправдѣ только 20 минутъ, лишила однакъ за собою сумну ру-ину, якої навѣтъ найстаршій жителъ мѣстечка не памятають. Куды окомъ глянешь, всідѣли нивы и поля, а дерево простоялої свои полома-нїи вѣти. Верства граду доходила декуди грубо-стя 20 центиметрівъ, пригнатаючи сюмъ тяга-ромъ всѣ земнї плоды. Донерва дощова вода усунула его, забрала съ собою всѣ, що только земя въ томъ роцѣ зродила и лишила нашихъ хѣб-робоў въ крайнїй нуждѣ, безъ куиника хѣбіа и безъ способу до працї. Зліва була такъ вели-ка, що въ чистомъ полі пінаваїлося кольканай-цать штуку худобы. Одинъ хлонець переполоханій бурею положивъ въ борозду. Вода замулила его и омълого вибутого донерва на другій день зѣ підъ намулу. Бура завалила двѣ стодоли, по-зрвала стрѣхи зѣ хатъ, а градъ вибивъ майже всї шибы въ бїокахъ. Шкода виносить около 100.000 з.р., а въ познаній только части була убезпечена. Громада старається вправдѣ о безиро-центову пожижу и о опустъ податкѣвъ, — однакъ все то не зарадить нуждѣ тыхъ кольканадесять ро-дилъ, котрой удержувались только зѣ працї рукъ своїхъ, а котримъ въ однїхъ хвилі усунулася всяка можливость до заробку. Комітетъ выбраній для помочи, просивъ вже дотичнї власти о позволенії збирати складки, однакъ доки оно на-доється, унадея много нещастнїхъ підъ тагаремъ нуждѣ и горя. Просимо отже нашихъ народо-любцївъ о милосердї для тихъ кольканадесять не-часливихъ родинъ и подаемо до прилюдного вѣ-домості, чо предѣдателемъ комітету, уважненій прімати складки, есть п. Мартинъ Мойсе-овичъ, потаръ зѣ Залівомъ. Ратуйте країни!

(+) Жидовска спекуляція. До кіевскіхъ газетъ доносять о такої спекуляції жидовскої. Підъ часъ поры робочої селяне рѣдше учащають до шинківъ, а въ гдѣнкіхъ мѣсцевостяхъ зовсімъ не ходять. Шинкарѣ-жиды сказали себѣ: "Коля гора не прішла до Магомета, то Магометъ пойде до горы". И отже жидъ бере на возокъ барышку горбівки и єдути селомъ, задержується при кождїхъ хатѣ, желає часливихъ жнівъ и честує господар-ївъ и господинъ горбівкою. Почекуваши каже: "Ню, а теперъ дайте менѣ, що Богъ давъ!" Го-сподинъ, зрушений такою креношю жидъ, обда-рововує его крупами, мукою, ліїцими и т. п., — розумѣється, все то бѣльше варта, якъ горбівка!.. Не на таку хитру спекуляцію взялися жиды въ у-ѣздахъ кіевскому и радомысьльному.

— Страшний выпадокъ приключився недавно въ Седанѣ. Муринъ, іменемъ Мальсомъ славній лин-воскочокъ, продукувався на лінівѣ, перетягненій понадъ рѣкою Мозою межи двома великанскими стовнами. Коли численно зобрана публичностъ придвигувалася съ грозою продукції, учла въ вѣздухахъ гукъ и въ той же хвили злетѣвъ акро-батъ съ прорвавшоюся лінівою въ рѣку, а стовни, що до нихъ була привязана лініва, повалились на публичностъ и поранили и побили многихъ. Лінвоскочокъ виаратався вплавъ.

— (Драбинѣ вѣсти.) Въ французкому мѣстѣ Тур-згорѣвъ до тла новозбудованій театръ 13-ого с. м. На велике щастье занавись огочь донерва въ півн. годинѣ по выходѣ публичності зѣ укін-ченого представлення. — Въ Вѣдні рѣшено утво-рити конзулатъ ромунський въ Чернівцяхъ,

Вѣсти епархіальні.

Зѣ АЕпархії Львівської.

Презенту на парохію Мужиловъ въ дек. під-гаєцкого полутивъ о. Володимиръ Барановскій.

На конкурз розписаній: 1) парохія Тростянець, дек. снятинського, надана приватного; 2) парохія Переїмъ шляни (съ прилученіемъ Коростинськимъ), дек. бобрецкого, надана приватного. Речинець для обохъ парохій до 11 л. жовтня 1883.

Митрополича консисторія вставалася до президи ц. к. намѣстництва о затвердженії запрещтованихъ оо. 1) Михаїла Костецкого на Сновидовъ, дек. бучачского; 2) Іоана Сподарика на Ярославичъ. — Рѣшено вставалася митрополича консисторія до ц. к. суду окружного въ Терно-

полі. яко падъпѣкунчою власти малолѣтнїхъ Томы и Романа Охощихъ, о затвердженії през-енты, даної Владиславомъ Охощимъ о. Михаїлу Борисѣкевичу на парохію Зарваницію.

Президія ц. к. намѣстництва годиться на каноничну інотитуцію о. Іоана Гордієвского на Шманківцѣ.

Сотрудництво въ Голгочахъ получивъ о. Іоанъ Навроцкій, сотрудникъ зѣ Тернополя.

Подяка.

Ви. п. Ф. С., професорови гімназії въ Р. складає підписаній Видѣль сердечну подяку та щедрый даръ, якій п. Ф. С. пробуваючи случай но въ Торкахъ зволивъ ласкаво удѣлити на по-треби читальни. Спаси Богъ Вамъ Добрію, за грощи, якій зложили Ви на оружіе противъ тем-ноты и приймѣть тое сердечно хоче нещечи слово зъ устья рускихъ селянъ.

Торки днія 6 рус. серпня 1883.

За Видѣль читальни: Василь Барановскій предѣдатель. Б. Кропякевичъ, секретарь.

Выдѣль Рады повѣтової въ Кам'янцѣ Струмиловой

розписує конкурсъ на посаду секретаря повѣтової съ платно 800 з.р., съ ладиткою активальнимъ 200 з.р. и съ пятилѣтнімъ 10% дѣйстнїстїи пенсії.

Посада буде замѣщена провизорично на одинъ рокъ; потомъ може послѣдувати ста-билизація.

До стабилизації есть привезана енергети-ра посли обовязуючої нормы для урядничнїхъ державнихъ.

Поданія, писаній власноручно, съ доказу-мъ наведенемъ curriculum vitae и засмо-треної въ документы выказуючи отповѣдну кваліфикацію, належить внести пайдальше до 8. л. вересня с. р. на руки презеса Ради повѣтової въ Радеховѣ.

Докладного знанія обохъ языковъ предъ-выхъ вимагається безъусловно. 3-3

Огъ вѣльканіштъ лѣтъ хорошо рекомендованіе

Переплетиче Заведеніе

Михаила Сембратовиця во Львовѣ, при ул. Краковской ч. 19

поручася для переплату книгъ церковныхъ, а імено: Евангелій, Апостоликонъ, Молитвословъ и т. п. Кромѣ того переплатя, по дуже умноженіи пїнахъ, такт книги, якъ і другій въ кругу сїго за-воду входачї работы.

Удержанує смайдъ прехорошо переплатовихъ книжъ для власнївъ въ братство тверезостї отъ з.р. 10 з.р. в. а. Замовленія зѣ пропинції виповненія яль від-вѣтнѣ и въ короткїмъ часѣ. (8-9)

Студентовъ

Двохъ або трохъ

зѣ низшихъ школъ середнїхъ на станицю и харчъ съ удѣллюнемъ науки або безъ него, ум-стити можна на робкъ школльний 1883/4 въ домѣ подъ ч. 14 при улиці Конерника,

РУКОДѢЛЬНЯ ОБУВІ

во Львовѣ

Руска улиця ч. 3. въ домѣ Старополігій-ского Інститута.

Маю честь поручитися ласкавымъ взгля-дамъ п. Т. Публики и увѣрюю, що моимъ найбѣльшимъ стараньемъ буде: всѣ жаданія въ мѣсци и на провинції якъ найточнѣше